

Zdrada Judasza, Wieczerza, Ujawnienie zdrajcy

14 Wtedy jeden z Dwunastu, imieniem Judasz Iskariota, poszedł do wyższych kapłanów 15 i zapytał: „**Ile mi dacie, jeśli wam Go wydam?**”. Oni postanowili dać mu trzydzieści srebrników. 16 I od tej chwili szukał dogodnej okazji, aby Go wydać.

Przygotowanie wieczerzy paschalnej

17 W pierwszy dzień Przaśników uczniowie podeszli do Jezusa i zapytali: „**Gdzie chcesz, żebyśmy Ci przygotowali wieczerzę paschalną?**”

”. 18 On odpowiedział: „

Idźcie do miasta, do znanego nam człowieka i powiedzcie mu: ‘

Nauczyciel mówi: Mój czas jest bliski. U ciebie będę obchodził Paschę z moimi uczniami

”’. 19 Uczniowie wykonali to polecenie Jezusa i przygotowali Paschę.

Ujawnienie zdrajcy

20 Gdy nastał wieczór, On i Dwunastu zajęli miejsce przy stole. 21 Kiedy jedli, powiedział: „**Zapewniam was: Jeden z was mnie wyda**

”. 22 A oni bardzo tym przygnębieni pytali jeden po drugim: „Chyba nie ja, Panie?”. 23 On odpowiedział: „

Wyda Mnie ten, który zanurzył ze Mną rękę w misie. 24 Syn Człowieczy wprawdzie odchodzi, jak o Nim napisano, ale biada temu człowiekowi, przy którego Syn Człowieczy będzie wydany. Byłoby lepiej dla tego człowieka, żeby się nie narodził!

”. 25 Wtedy Judasz, który miał Go wydać, zapytał: „Chyba nie ja, Rabbi?”. On mu odparł: „**Sam to powiedziałeś**

”.

Judasz Iskariota – prawdopodobnie z hebr. Isz Keriot, czyli ‘człowiek z Keriotu’, miasta

znajdującego się w okolicy Hebronu. Określenie to może pochodzić także od łac. słowa sicarius – ‘człowiek ze sztyletem’. Oznaczałoby to, że Judasz, podobnie jak i Szymon Gorliwy, należał do partii zelotów, która akceptowała każdy środek walki z rzymskim okupantem, także skrytobójcze morderstwa.

Wieczerzę paschalną – spożywano ją 14 Nisan (marzec-kwiecień) po zachodzie słońca. Jezus i Jego uczniowie spożyli ją jednak dzień wcześniej (J 18,28). Jezus wiedział, że nie będzie mógł jej spożywać: w przepisany czas. Sam stał się nową Paschą, umierając na krzyżu (1 Kor 5,7).

modlitwę dziękczynną – grecki eucharisto, od tego terminu pochodzi słowo Eucharystia, przyjęte przez chrześcijan jako jedna z nazw Mszy św. Inne to: Wieczerza Pańska (1 Kor 11,20), Łamanie Chleba (Dz 2,42.46; 20,7.11), Pamiątka Pana (1 Kor 11,25n), Najświętsza Ofiara.

Zdrada Judasza. Łukasz i Jan w swoich Ewangeliach podają teologiczne wyjaśnienie zdrady Judasza i stwierdzają, że stało się to pod wpływem szatana (Łk 22,3.31.53; J 13,2.27; 14,30). Mateusz natomiast podaje psychologiczną motywację czynu tego ucznia, o czym wspomina także Jan (J 12,6). Jedną z przyczyn zdrady mogła więc być chciwość. Judasz był odpowiedzialny za pieniądze wspólnoty uczniów Jezusa, lecz zarządzał nimi nieuczciwie, czerpiąc z nich osobiste korzyści. Suma, jaką otrzymał od wyższych kapłanów stosunkowo mała: trzydzieści srebrników (srebrnych syklów) równało się stu dwudziestu denarom. Taką sumę mógł zarobić niewykwalifikowany robotnik w ciągu czterech miesięcy. Była to także ustalona przez Prawo zapłata za życie jednego niewolnika (Wj 21,32). Jezus został więc wydany za bardzo niską cenę (Za 11,12).

Przygotowanie wieczerzy paschalnej. Paschę należało spożyć w obrębie Jerozolimy, dlatego osoby spoza miasta, musiały wynająć odpowiednią salę lub skorzystać z gościny u krewnych. Na wieczerzę paschalną trzeba było przygotować tradycyjne pokarmy: pieczonego baranka, chleb, gorzkie zioła, słodki sos, wino, owoce. Uczniowie udali się prawdopodobnie na zachodnie wzgórze Jerozolimy, gdzie późniejsza tradycja zlokalizowała Wieczernik. Właściciel, znany Mistrzowi i uczniom, miał się dowiedzieć z relacji uczniów o nadchodzącym kresie życia Jezusa. Słowo czas w Ewangelii według Św. Mateusza (Mt 8,29; 13,30; 24,45) posiada znaczenie podobne do Janowej godziny Syna Człowieczego (J 2,4; 7,30; 8,20; 13,1; 16,32) i oznacza

moment wypełnienia się misji Jezusa.

Ujawnienie zdrajcy. Jezus miał zostać zdradzony nie przez wroga, ale przez kogoś bliskiego, zasiadającego z Nim przy stole. Wspólna uczta była znakiem głębokiej zażyłości i przyjaźni, dlatego zdrada dokonana przez współuczestnika posiłku uchodziła za szczególnie haniebną. Chrystus nie wskazał jednak zdrajcy. Mówiąc o konsekwencjach zdrady, usiłował wzruszyć serce Judasza. Grzech apostoła dosięgnie swymi skutkami Jezusa, ale także samego zdrajcę. Każdy bowiem grzech rani jego sprawcę. Przez świadomie i dobrowolnie podjęte męczeństwo Chrystus rozpoczyna powrót do Ojca, aby w ten sposób do końca wypełnić dzieło zbawcze. Chociaż zdrada Judasza została zapowiedziana przez Pismo, jego odpowiedzialność nie została ani usprawiedliwiona, ani zniesiona. Działał bowiem świadomie i dobrowolnie (Mt 23,13-23; Łk 6,24-26; 10,13; 11,42-54).